

ENA listu: U preplatni
čitavu god. K 48—,
a polugodište K 24—,
mesecno K 14—, me-
đu K 4—, u malopro-
taj 16 fil. pojedini broj.
GLAŠI primaju se u
čitavu listu trg Gustoza 1

HRVATSKI LIST

Izlaže svaki dan u 8 sati ujutro.

HRVATSKI LIST u
nakladnoj tiskari JOS
KRMPOTIĆ u Puli trg
Gustozza 1. Urednik
Sisanska ulica br. 24
Odgovorni urednik IVAN
MARKON u Puli. - Ruko-
piši se ne vrataju. Ček-
rač. auz. post. Šted. 26.726.

Godina IV.

U Puli, ponedeljak 16. rujna 1918.

Broj 1144.

Praško pismo.

Praga, dne 12. rujna 1918.

kn. — Rujan bez sunca nezadovoljno pada na praške ulice; sa drveća pada požućelo lišće, melanholički, kao nade Pražana na opskrbu zalihamama za zimu i do buduće žetve. Nadalo se, da su za čeliči godine rata uredi stekli dostatak iskustva, da će poči gradjanskom štanovištu ususret sa svom naklonjenosću, no ko je tako očekivao, silno se varao: Gospodin ministar za prehranu zabranio je zasebnu opskrbu — posledice se toga već pojavljuju: cene živežu rastu, a lihvarstvo se širi. Čovek hoće da žive, živeti mora, iz službenih doprinosova ne može se prehraniti kanarac, i borićemo se.

Uboga Praga, uboga Češka! Kad nam ne mogu slomiti polišku vezu, hoće da nas uniše glodom. Nu, naš je organizam mlat i zdrav, ne će podleti; duduše rat izgladnjenja, štono nam je navestio Beč, zahtevaće mnogo žrtava, glavno na deci. Pogledajte, kako to ide: u poslednjem tednu u kolovozu rodilo se u Pragi 69 dece, dok su u isto vreme umrle 173 osobe — manjak dakle čini 104 čoveka. Tako to ide iz teđna u teđan, iz meseca u mesac. A uža sve to preti nestaćica ugljena u mnogo većoj meri, nego li lanjske godline. Već danas ne mogu mnoge pekarne, da peku iz određene muke — najgore vrsti — kruh, jer nemaju ugljena. Ogoromo mnoštvo ugljena, koje pružaju češke zemlje, izvozi se neprestano odatle, a k nama se uvozi dragi tudji, u veoma malenoj količini, jer nema, vele, vagona. Deputacija za deputacijom ide na namesništvo, da se prituži, iz ovog ili onog razloga, namesnik je, razume se, izvrsno informovan o svim nevoljama i nedostacima, no ne mari. Običava, običava — mi imademo tih običanja već dosta! Političkih i gospodarskih. Znamo: niko nam ne će pomoći, ne pomognemo li si sami. Zato se iz čeških političkih stranaka stvorilo gospodarsko veće, organizacija, koja će bedit nad dobrim odnosima između ladanja i gradova, te će nastojati, da pomogne bedi, zlu i nevojli, u koliko je to moguće. Delatnost „Češkog srca“ se širi. Ukratko, na svim stranama gorljivo se radi, da se uzdržimo na životu i da u slobodnu češkoslovačku državu dodjemo telesno sposobni...

Na duševni život jasan je i utešljiv pogled. Nikad pred ratom nismo bili kulturno tako gorljivi i jaki kao danas. Duševni naš život upravo je buran, može li se tako reći; nikada se nije u češkim glavama rodilo toliko misli, nikada nije valjda bilo tako člio kao danas. Književnost dosegla je sjajni razvoj, kazalište, slike, glazba itd. Cenzura duduše, u koliko može, proteže ruke na sve — zadnji put opet je zabranila Mahenovu igru „Nebo, pakao, raj“ koju je Narodni divadlo primilo, no, uža sve to ne da se potlačiti život, koji kipi; na jednoj se strani potlači, na drugoj strani opet probiće cvjet. Oni, koji estadoše, deseterostrukom silom rade na zapuštenim pojima. U istinu, veselje je živeti u tom zlom vremenu!

Kako li se, primerice, hrli, da dosegnemo ono, što smo u udobnom vremenu zakasnili, u upoznavanju slavenskih naroda! Mnogi i mnogi od nas, staro i mlađe, uči slavenske jezike, glavno jugoslavenski, čitaju se novine srpskočehotarske i slovenske, sada takodjer poljske. Slavenski narodi nisu se poznali dosad; zlo je, tražimo mostove, preko kojih bismo si pošli ususret, podali ruke, učili, pomagali i branili se. Potrebno je poznati se međusobno, da se uzmognemo ljubiti, ne ispraznom, već plodnom, u istinu bratskom, krvnom ljubavlju na život i na smrt!

Prevrće nam se trbuhi, pred nama je pakao dana, no, mi se slijedimo, stišćuti si pas; naše su oči jasne, jer vidimo, da nam dolazi budućnost, svetla, čista kao proletne jutro, da dan obraćuna i otplate nije daleko, možda već samo na doseg ruke.

Danas od prvog do zadnjog, svaki je od nas osvedočen o tome, da je u uzajamnom sedinjenju sile; ceškoslovački narod danas je jedna misao u jednoj fronti, koju ne će prolomiti, niti smrvti ni unutaršnji, ni izvanjski neprijatelj.

Kako se u Češkoj gleda prema Beču, moglo se najlepše prosuditi iz toga, kako su praški listovi držali prema govoru ministra predsednika Husareka, koji je imao na gozbi bečkih novinara: Izazivnom ravnodušnošću. Pa što, veli li to gospodin Husarek? pitali se, što hoće, kako si što predstavlja? Ah, ah, to smo već odavna čuli — fraza i laž bečka nikoga više ne zanima, imamo da se brinemo za druge stvari. Govorio je tako, kao da vojna ne bi bila već 4 godine, kao da se na svetu ne bi bilo dogodilo ništa. Japanci su se nama bolje informovali tečajem rata od Bečlja: „Istorija ide svojim

putem i veoma se malo brine o tome, da li se u Beču ili u Budimpešti na nju obaziru ili ju ignoruju“, veli zast. Modráček u svojim „Social. Listima“, govoreći o „velikoj deci u veliko doba“. Ne rušimo za to sanja te velike bečke dece! Ne mogu više ništa da nam pokvare, kašo što ne mogu ništa da poprave. Nipošto ta vlada nije pozvana zato, da reši veliko pitanja i probleme — to su stvari celoga sveta i reševat će se nipošto iz kulisa, već na dnevnom svetu. Igranjem velike dece bilo je takodjer taborovanje tako zvanog „češkog plemstva“ u Roudnici na lobkowitzkom kaštelu. Pretresalo zo tamo, vele, o novom odnosaju prema češkom narodu. Kakav pak novi odnosaj? Niste iz naše krvlji, niti iz našeg duha, ne ćemo da čujemo o vama!

RATNI IZVENTAJI:

Austro-ugarski.

B eč, 15. (D. u.) Službeno se saopćuje: Na talijanskom bojištu veoma živahnja topnička, izviđnička i letalačka delatnost. — Poglavnica generalnog stožera.

Nemački.

Berlin, 15. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana službeno javlja: Zapadno bojište: Vojna skupina naslednika prestola Rupprechta: Na obim stranama kanala La Bassée bili su odbijeni pojedinački napadaji neprijateljevi. Kod Havrincourta navalio je neprijatelj ponovno. Kroz dan po više puta opetovanje navale izjalovile su se. Veoma jaka usredotočena paljba našeg topništva pripravila je protunapadaj, kojim smo opet stekli potpunoma crte, koje smo imali pred bojem. Neprijatelj je opet pretrpeo teški dubitak i pustio kojih 100 zarobljenika u našim rukama. Nasrtaji neprijateljevi na potoku Omignon bili su odbijeni. — Vojna skupina nemačkog naslednika prestola: Armija generala pl. Karlovitza stajala je između Alllette i Alsne opet u teškom boju. Nakon višesatne paljbe priprave navaljivao je Francuz od rana jutra sa jakim silama. Na obim stranama Alllette bio je odbijen od hanoverskih i braunštegerskih četa. Brandenburške i gardske pukovnije osuđetle su i jučer ovde u tvrdokornom boju zbliza, delomično protunastrajem, veoma jakom topničkom i minometnom paljbom pripravljene navale protivnikove, koji je za devet dana borbe, gotovo dnevno pokušavao zaposjeti visočine istočno od Vauxhallona. Pukovnija pešadije br. 20 pod vodstvom majora Millscha osobito se pri tome odlikovala. Preko visočina istočno od Laffauxa provalo je neprijatelj u kotlunu Allemant. Nadiom protunavalom bio je tu zaustavljen. Između Sancy i Vally slomile su se pred našim crtama više puta delomično oklopjenimi vozovima prediruće neprijateljske navale. Istraživači preplivali su istočno od Vallyja kanal Alsne i priveli su sa južne obale zarobljenika. Južno od Alsne navalio je Francuz u glavnom sa senegalskim crncima između Revillon-a i Romalna. Usprkos teškim gubicima, koje je neprijatelj pri uzaludnim navalama, dan pre, pretrpio nasrnuo je posle nakon jakе paljbe priprave na novo. Mi smo odbili neprijatelja i učinili preko 100 zarobljenika. — Vojna skupina pl. Gallwitzova: Na obim stranama ceste Verdun-Etain izjalovile se nasrtaji neprijateljevi. Između Cotes Lorraines i Mozele pretpoljski bojevi pred našim novim crtama. Neprijatelj, koji je delomično oklopjenim vozovima nasrtao proti njima, bio je odbijen. Topnička delatnost ostala je ograničena na uznemirujuću paljbu, koja je u savezu s pešadijskim bojevima časovito oživila. Mi smo oborili 9 neprijateljskih balona i 26 letala. — Ludendorff.

Rat.

Francuski izveštaj od 12. rujna u večer: Zapadno od St. Quentinu uznaredovali smo u svezi s engleskim četama do ceste Holnon-Savy. Američanska je armija jutros napala u predelu St. Mihiela. Podeuzeće razvija se pod povoljnim okolnostima.

Francuski izveštaj od 13. rujna posle podne: Zapadno od St. Quentinu zaposeli su Francuzi selo Savy. U Champagni suzbili smo severoistočno od Hurlus i Mesnil neprijateljski nasrtaj, poduzet sa jakim silama. U predelu Verduna dopremili su Francuzi sa više nasrtaja zarobljenika.

Francuski izveštaj od 13. rujna u večer: Tečajem dana uznaredovali smo između Savya i ceste St. Quentin-Ham. Severno od Aillette proširili smo naše položaje. Severno od Nanteuil-la-Fosse suzbili smo u predelu Laffaux i kod farme

Moisy dve nemačke protunavale. Uspešni Amerikanaca sadžani su u američanskom izveštaju.

Francuski izveštaj od 14. rujna posle podne: Sa čitave francuske fronte ništa novoga.

Američki izveštaj od 13. rujna: U predelu St. Mihiela postigli smo nove uspehe. Usled suradnivanja sa francuskim četama, što su napredovale na zapadnom delu fronte, izvednačili smo čitavu izbočinu te smo na nekojim mestima dostigli točke odaljene 12 milja severoistočno od St. Mihiela. Brojni zarobljenici padaše kod tog poduzeća u naše ruke. Neprijatelj je usled našeg trajnog napredovanja prisiljen, da uzmije. Na svom uzraku uništava goleme količine materijala. Broj zarobljenika, što smo do sada prebrojili, povisio se na 13.000. Naša linija ide sada preko Herbeuville-Thillot-Hattonville — St. Benoit-Xammes-Jaulny-Thiaucourt-Vieville-en-Haye.

Belgijski izveštaj od 13. rujna: Tečajem noći bombardovan je neprijatelj žestoko naše prednje utvrde istočno od Nieuporta. Posle topovske pripreme uzmogao je, da provali u naše motričke postojanke severozapadno od St. Georges-a. U predelu Merkheima uspelo je Nemcima po žestoko topovskoj pripremi da prolazno opet zaposednu crtu postojanaka, koje smo mi nedavno osvojili bili jugoistočno od Draaibank. Jutros osvojile su naše čete unatoč neprijateljskim protunavalama opet sve svoje postojanke. Kod toga su zarobili nekih pedeset momaka te zaplenile 4 strojne puške.

Talijanski izveštaj od 14. rujna: U gorskom predelu i duž Plave proizveše naše delatne koncentracije paljbe požare i raspršiše neprijateljske čete, koje su se nalazile na kretanju. Na Monte Corno (Val Arsa) i u predelu Grappe bili su neprijateljski odelli, koji su pokušali da se približe našim crtama pod zaštitom topničke paljbe, našom paljboru glatko suzbijeni. U dolini Orice učinile su naše pešadijske i konjaničke ophodnje, poduprte od oklopjenih strojnih pušaka, izvid zapadno od Fieri i odvedoše 23 zarobljenika, između kojih 1 časnika. Na ostaloj fronti nema važnih dogadjaja.

* Samo demokratski mir je moguć. „Domovina“ piše: Nema nikakove sumnje, da se mir na koncu svetskog rata ne će sklapati tako, kako se negda sklapao prigodom prijašnjih ratova. Preživeli su se nazori starih diplomata, koji su mislili, da će vojujući konačno još sesti stolu i medusobno pogadjati se za zemiju, ljudi i medje država. Danas je uopće prodrio uverenje, da je mir moguć samo, ako se ostvari na pravom demokratskom temelju. Iza rata morat će mir biti kao preporodjen. Ostvariti treba jamstvo, da će u buduću ratovu biti nemogući. Militarizam će trebatи opraviti, i na mesto sile i moći trebat će postaviti pravlicu, koja neka rasudiće između naroda i država. Za to je razoružanje i medjunarodno sudište preduvet za ostvarenje saveza naroda. Sa vojništvo mora pasti i ostatak starog barbarizma i divljaštva, koji se pokazuje u tome, da narodi nisu slobodni. Baš pravo piše „Arbeiterzeitung“ koja veli: „Narodi moraju postati sami gospodari svoje sudbine, slobodni budući nadvlade, pa neka je ova u rukama vlaste tudi narodnosti ili pak u rukama predpravice pojedini razreda“.

* Svenemci i mir. Stara je tajna, da su Svenemci bili od vajkada najveći neprijatelji mira po sporazumu. Bez Svenemaca dao bi se teško zamisliti taj svetski ili nemački rat. Sada, kad je naša monarkija pozvala sve zaraćene stranke na mirovnu pregovaranja, priopćuju svenemacke novine očividno huckaške članke, koje cenzura pleni. Tako je također zaplenjen članak, što ga je svenemacki „Grazer Tagblatt“ posvetio najnovijem koraku naše države za mir. Ali to ipak ne će prečiti, da ga službeni i neslužbeni krugovi u drugim prilikama budu smatrali spasiteljem monarkije i stupom države i dinastije. Difficile est satiram non scribere.

* Fochova zadnja odlučujuća bitka. U nekom uvodnom članku o uspesima, sestnedeljne ofenzivne piši „Times“: Sto smo proživeli u šest prošlih tedana, to je priprava za odlučujuću navalu. Nema nikakvog znaka, da su priprave skoro dovršene. Bile su veoma zgodno provedene i postignule znatne uspehe. Kad budu priprave dovele do željenog štadija, plan je maršala Focha, kako ga on sam prikazao, sledeći: U konačnom boju, a ne misleći ni najmanje štedeti ljudi, biće sve raspoložive sile uložene u bitku, koja će na sili nadmašiti sve dosadašnje faze rata. U toj navalni moraju biti

pri ruci tri faktora: iznenadjenje, masa i brzina. Na taj dan mora se svet pripraviti.

Italija i Jugoslaveni. U oduljem članku bavi se „Slovenski Národ“ s odnošnjima između Jugoslavena i Italije te konstatuje, da je Italija stupila u rat s imperialističkim ciljevima svetoga egoizma ali da je usled neuspela na bojnoj fronti došlo do preobrata u javnom mišljenju. Odlučnu je važnost za taj preobrat u javnom mišljenju imao kongres podjarmiljenih naroda na Kapitolju, gde su se zastupnici raznih naroda izjavili za slobodu Jadranskog mora i za mirni sporazum između pojedinih naroda na tom moru. Dok je ministar predsednik Orlando zauzeo u tom pogledu liberalnije stanovište pozdravio kongres podjarniljenih naroda, drži se diplomat stare škole Sonnino londonskog ugovora, kojim se priznaje Italiji pravo na Goricu, Trst, Trident, Istru, Reku i Dalmaciju. Talijanska je javnost bila usled vanjskog političkog položaja a pogotovo radi stanovišta, kojega zauzimali u tim pitanjima Wilson, prisiljena, da se odluči za jedan ili za drugi program: ili za Orlanda ili za Sonnina. Većina se odlučila za Orlanda. Pitanje je, piše „Slovenski Národ“, da li je ovaj preokret na bolje plod hladnog računanja ili osećanja pravednosti. Za sada vele, da je bio postignut sporazum između Sonnina i Orlanda. — Pisac veli na koncu tog članka, da sve to nema za nas neposrednoga značenja. Glavno jest, da je jugoslavenski problem izazvao u Italiji oštru političku krizu i da je time dokazano, kako je jugoslavenski problem stupio kroz vrata velike svetovne politike, što nas jača u uverenju, da nema sile koja, bi ga skinula s dnevnog reda.

* **Tloza u Zagrebu.** Kako javlja „Vilagh“, odlučio se naš stari prijatelj saveznik gospodin grof Tisza da ide u Zagreb, da osobno izvidi, kakve su u Zagrebu prilike i da li imade još nade, da se hrvatski narod „izleči“ od „jugoslavenske zaraze“. I grof Tisza počeo je jednako drugim suplemenjima iz Izraela, inače nameštenika mađarskih velikih novina, da hodčasti k hrvatskom banu i da pregovara s najrazličitijim političarima. Po svoj prilici će i on istaknuti kojekakvog sveciščnog profesora, koji će mu se izjaditi o persekcijama, kojima su „čiste“ hrvatske duše izvrgele u „metropoli hrvatstva“ aji mislimo, da će i kod njega biti spasitelji „hrvatskog“ imena loše sreće.

* **Slovenska gimnazija u Trstu?** „Grazer Tagblatt“ javlja iz Trsta: U idućoj školskoj godini otvorice se u Trstu slovenska viša gimnazija.

Iz bivšeg ruskog carstva.

Stockholm, 14. (D. u.) Sovjetove čete osvojile su Simbirsk. Dosad nema nikakove potvrde glasinama o padu Petrograda.

Moskva, 15. (D. u.) Prema nekoj vesti „Mira“ nije još odlučena sudbina napšenog engleskog konzula Lockharda i njegovih pomagača, koji pripauju deškoslovačkom zboru. U sovjetskim se krugovima govorka o nekoj zbroj, koja vlada među savezničkim diplomatom o nekakvoj pripravnosti antante, učiniti koncesije sovjetoj vlasti. Do razjašnjenja pitanja ostaće Lockhardt u zatvoru.

Stockholm, 14. (D. u.) Između osoba, koje su smaknute radi revolucionarnog poslovanja, nalaze se i bivši ministri Maklakov i Protopopov.

Moskva, 15. (D. u.) „Izvestja“ piše: Stanovništvo u Turkestalu posvem je na strani sovjete vlasti.

Stockholm, 14. (D. u.) Engleska vlada uskratila je ruskim socijalistima Akselrodu i Rusanovu, koji borave u Stockholmu, putnice za interaljirsку socijalističku konferencu, koja će se obdržati dne 17. o. m. u Londonu, mada obojica pripadaju među najgorljivije protivnike boljševika. Taj otklon obrazlaže se time, što Rusija ne pripada više aljircima. Nameravani put ruskih delegata u Švicarsku, na isti je način tako postao nemoguć.

Domaće vesti.

Dar, Za opstanak potrebnog „Hrvatskog Lista“ polaze gdje. Margarita Grubešić K 5. — Vrlo rodoljupki srdačna hvala sa strane lista, o čijoj sudbini na žalost mora da odlučuje jača sila, koja raspolaze svim sredstvima, koje ona nipošto ne bira.

Za srednju školu u Pulji sabrao je omladinac Josip Iveša u Banjolama u kući Martina Iveše dne 8. rujna K 118. — Vrednom sabiraču i darovatelijama naša hvala.

Razredna lutrija. Kod žrebanja 4. razreda 10. razredne lutrije izrebanii su sledeći brojevi srećaka kupljenih kod poslovnice Jos. Krmotić u Pulji, i to 35.849, 35.887, 35.921 i 127.665. Zgodici mogu se dignuti.

Novo knjige. Knjiga Johna Stuarta Millia „O slobodi“, izšla kao prva sveska „Hrvatske poli-

tičke biblioteke“, koju uređuje i izdaje dr. Ivan Lorković u Zagrebu, i knjiga Slovence dr. Žalekara: „O ljudskom životu“ mogu se dobiti u Puli u podružnici Jos. Krmotića u Fran Ferdinandovoj ulici br. 3.

Doprsti iz Istre.

Iz srednje Istre: Učiteljstvo je u Kranjskoj proglašilo stavku, a kako se čuje isto i tršćansko. Govori se, da je kranjsko odustalo od toga, pošto mu je od vlaste obećano 90 posto povišica plaće, a kokrajska se vlada obvezala poboljšati aprovizacijske razmire. Obećano je to bilo depozitiji sastojecu se od nekoliko učitelja pod vodstvom 2 ili 3 narodna zastupnika. Ako to zbilja odgovara istini, vidi se koliko valja slogan i neustrašivost. A naše učiteljstvo? Zar ono stoji bolje no što kranjsko? Regbi, stoji dobro, jer se ne tuži, već valja samo međusobno u četiri oka, da valja ne bi tko opazio, e im dobro nije. „Chi dorme non piglia pesci!“

Narodno gospodarstvo.

Banknote i kuvinski novac. Sada kruži banknota austro-ugarske banke u iznosu od 25 milijarda kruna i na svakoj banknoti čitamo: Austro-ugarska banka plaća na ovu banknotu kod svojih glavnih zavoda u Beču i Budimpešti odmah na zahtev (dve, deset, sto, hiljadu) kruna u zakonitom kovanom novcu. Pitanje, da li imaju vlasnici privatnoga novca uistinu pravo na izmenu sa zlatnim novcem i da li može banka udovoljiti toj obvezati, mora se naravno zanekati. Ne mogućnost, nemenjati banknote zlatom, doista je nedovoljna. S 878 gradjanaskog zakona veli: „Čega se ne može dati, što je naravno nemoguće i nedozvoljeno, to ne može služiti predmetom valjavne pogodbe.“ „Domovina“.

Veliko gospodarsko poduzeće naših općina. U Sinju su ustanovili „Industrijsko Društvo Cetinja“, zadružna s ograničenim jamstvom. Čija je svrha iskoristiti vodene sile na Cetinji te sagraditi uz nju električne centralne. Zadruga će davanje električno svelo za više općina i možda i za Split, a osim toga uvest će električno delovanje u mesne industrije, pomoći električne će se pripravljati mramor, sadra i boksit. Električna struja upotrebljavaće se takodjer za podupiranje poljodelstva. Osim zasebnog kapitala udeonistvuju kod poduzeća u velikoj meri takodjer i općine, koje su dale na raspolažanje mnogo općinskog zemljišta i preko K 200.000 u novcu.

Prosветa.

Izložba jugoslavenskih umetnika u Ženevi. Prošli mjesec bila je u Ženevi (Švicarska) umetnička izložba jugoslavenskih umetnika, koji žive za sada u antantinim državama. Kako javljaju, bili su listovi puni hvale i slave. Najveći jugoslavenski kiparski umetnik: Meštrović na ovoj izložbi nije bio zastupan, jer, kako javljaju „Chroniques Italiennes“, izrađuje u Rimu monumentalnu skulpturu „digne de la renaissance de son peuple“ (spomenik dostojan uskrsnuća njegovoga naroda).

Pučke škole u Bunovini. U Hrvatskoj i Slavoniji polazi danas pučke škole 316.543 dece, poučava ih 3100 učitelja i učiteljica. Analfabeta (t. j. ljudi, koji ne znaju ni čitati ni pišati) je 35 posto. U samom Zagrebu ima muških analfabeta 16 posto, a ženskih 21 posto.

Inozemstvo i Jugoslavenima. „Hrvatska Rijeka“ donosi: U poslednje doba počinje da se interes inozemstva sve više obraća Jugoslavenima, i to ne samo u političkim, nego i u socijalnim i kulturnim pitanjima. Tako je nedavno nemački socijalistički zastupnik iz Reicha, Herman Wendel napisao u berlinskoj „Neue Rundschau“ članak o sadašnjem stanju jugoslavenskog pitanja. Isti je Wendel pri godom Preradovićeve stogodišnjice napisao u drugoj jednoj nemačkoj reviji lepi članak o njemu, a bavi se sve intenzivnije našim pitanjima. — Sada opet daniški umetnički tehnik „Literarne Tidende“ donosi u broju od augusta simpatični i toplo pisani informativni članak o Jugoslavenima s nekoliko slika. Osim o jugoslavenskim umetnicima, Meštro-

Unajmljuju se prostorije za mail dučan u ulici sv. Martina br. 15.

Prvi posredovni

Ženldbeni ured

Zagreb, Ilica 7.

Imade na izbor iz vrlo otmenih i imućnih krugova boljih ženldbenih partija, obojeg spola. Informacije besplatne.

Rabljeno pekućstvo

Kupuje i prodaje tvrtka

„Rabljeno pekućstvo“

Sisanská ulica.

viči i dr. govori se u tom članku i o pesnicima L. Vojskoviću, Jovanu Dučiću, Sv. Coroviću i dr. čije liki takodjer donaša. — I jedan Holandez G. Smits, dugogodišnji beogradski dopisnik holandeskih listova, koji je dugo živio u Beogradu i poznavao sve jugoslavenske zemlje, izdao je knjigu „Young-Slavia“. U njoj piše o Jugoslavenima i napose o Srbima sa velikom simpatijom, i misli, da će skoro „na razvalinama starih naroda i strogog nastavlja slobodna Jugoslavija, moćna po svojoj kulturi i etici“. Ova će država postati odmah velikim faktorom na jugoistoku Evrope i vladati će onim delom Jadranske obale, koji Jugoslavenima po naravi pripada. Moratiće se rešiti i crnogorsko pitanje, kao i talijansko-jugoslavenski odnosi. Da li će Jugoslaveni biti sa Talijanima ili proti njima, ovisi samo o Talijana. Talijansko-jugoslavenski odnosi posvećen je čitav jedan deo knjige, najinteresantniji deo. U tom se delu potanko govori o Slovincima. Svi holandeski listovi pišu o novoj knjizi gosp. Smitsa i donašaju iz nje dugi izvukte.

Dnevne vesti.

U begunačkom logoru u Vagni su izvršili ovih dana od strane političke oblasti istrage, jer da sakrivaju tamo begunci, po egromnoj većini Talijani, razni živež, koji tobož šalju na jug. Našli su doista nešto malo kod obitelji koje imaju veliki broj dece, inače pak ništa. Da su uzeli siromašnim trećim obiteljima ispred ustiju nešto živeža, nije baš jučak, već je pak bio tamo i jest još kakav čovek, koji zlorabi begunstvo i štetni beguncima, ebaranjem živeža, povisivajući cene i šaljući robu na jug, to je odsude vredan, junački bi pak bilo za slavnu političku gospodbu da ga je ulovila, kaznila i zaprečila nedozvoljeno otpošiljanje robe. Sada pak muči siromašne stradajuće begunce, a kriom-čari se vlasti smeju lza hrpta. („Domovina“.)

Bez naslova. „Prager Tagblatt“ javlja, da se je ovih dana preselila neka vojnička bolnica iz Lavova u Prag te da su ovom prigodom vojničkom ekskortom dopremili preko 100 činovnika i pisarica, koje su spolno obolele. Isti list javlja, da je u Ugarskoj te Bosni ogroman broj nesretnih ovih devojaka isto tako po raznim bolnicama, te da ih je preko 300 po rodilištima, jer se nalaze u trudnom stanju. List, (koji je nemačko nacionalan) piše da će biti s decom ovih nesretnih i da li se može dopušati, da se žene i dalje izvrgavaju demoralizaciji i nemoralu time, da stupaju u tzv. pomoćnu službu.

Kreditno i eskomptno društvo

Pula trg Cvetka 45

prima u počaranu novac uz najviši mogući kamatnjak, te isplaćuje uložke po dogovoru, bez obzira na ratno doba u svakoj visini.

Uredovni sntovi samo od 4 do 5 po podne.

Sveukupna dela (od 18 knjiga)

kao i pojedine knjige

Šandora Gjalskoga (Ljuba Babić)

mogu se dobiti kod podružnice

Jos. Krmotić

ulica Franje Ferdinand br. 3.

Pod starim krovovima. — Iz varmegljinskih dana. — Dilem Doma. — U novom dvoru. — Na rođenoj grudi. — Bijedne priče. — Janko Borislavić. — Gjurgjica Agićeva. — U noći. — Radmilović. — Male pripovijesti. — Mors. — Marićon. — U žutoj kući. — Irenina udaja, djevojački jadi. — Tri pripovijesti bez naslova. — Osvit.

Podupirajte našu Družbu!

Još je vreme.

Pristupite oseguranju ratnog zajma, koje predstavlja opsežno obezbeđenje obitelji. — Povoljni uvjeti, bez doklada i sporednih pristojbinu. — Prijave primi: Oseguravajući ured c. k. austrijske zaklade za udevice i slrođeš palih vojnika, Trst, Via Lazzaretto vechino 3, i Kotarski ured u Berici, Cirkvenici, Sežani, Kopru, na Velešči, u Puli, Pazinu, Grizanju, Villa Vicentina, Kermenu, na Cresu, u Lošinju, na Reči i na Krku, dalje i banke: Anglo-Austrijska banka, Jadranska banka, Središnja banka nemačkih stedionica, Kreditni zavod za trgovinu i obrtu, Banca Commerciale Triestina, Banca Triestino-Istriana, Živnostienska banka, banka „Unione“ i druge, konačac: c. k. povezni uredi, općinski uredi i školska ravnateljstva u Trstu; Istri, Gorici i Gradiškoj.

PO
ENA
na čita
te pot
romes
čeno
sajti te
DGLA
travni

PO
našega
se stra
smo zn
susreti
niji na
bilo je
like stra
veroval
volje i s
i kamo
preduze
U
da još
dići no
već pos
profesori
čala stv
u bili v
cole, a
odanici
oj sko
ranice,
juno in
le Aus
h — a
sto su
ključen
ci a po
Pod
e preuze
našega n
joj je bil
školske
dr. Brajš
za taj na
Radilo se
fesorske
propisima
ojo prov
stoje, me
nastavnika
i ubijaju
dopisnik
se profes
Vada i
dali. Ostv
goditi za
To n
otvorena
trenutku t
godine po
pohadati
Družbe sv
štipendija
koja će po
nastavnim
Kastvu, re
k. višu gím
velikodusni
imenovanim
da se uz ra
Molbe za s
Družbe sv
a uverti su:
skom politi
učitelja ška
proizlazi, e
školu.
Medjutim
škole. Čitava
kod tog veo
če se za na
vovnosti na
škola i u ko
vima. I naša
vala redovitu
ove godine p
srednju školu
rat i nestaće
če po svej p
kulturni zaht
B
Beč, 1918.
Kod Moria i r
jateljske opoč
lovio se više
potisnuto je ne
što unatrag
sali su Talijani